

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Sisinio qui Attico in Constantinopolitano Episcopatu succeßit. Cap.
XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

gressi sunt. Adde his, quod cum Nicææ esset Episcopi ordinandi gratia, ibiq; Asclepiadem Nouatianorum Episcopum ætate admodum ingrauescente cerneret, rogauit, quot annos fuisset Episcopus. Cui quinquaginta respondenti, Beatus, inquit, es reuera, qui tanto temporis spatio tam præclarum munus administraueris. Ad eundem porrò Asclepiadem dixit: Nouatum equidè laudo, Nouatianos autem neutiquam probare possum. Hoc eius dictum tanquam insolens & valde peregrinum admiratus Asclepiades, quomodo, inquit, istud dicis, Episcope. Tum Atticus, ego, inquit, illum laudo, quod cum illis qui idolis sacrificassent, communicare recusauit. Nam istud ipsum ipse equidè fecissem: at Nouatianos minimè probo, quòd laicos, qui leuiter deliquerint, communione excludant. Ad hæc respondet Asclepiades: præter idolis sacrificandi peccatum, sunt alia multa peccata ad mortem, vti ex sacris literis perspicuū est, ob quæ vos solum clericos, nos laicos etiam communione excludimus, potestate soli Deo illis ignoscendi permessa. Itemque Atticus suam ipsius mortem præsciuit. Quippe Nicæa decedès, dixit Calliopio illius ecclesiæ presbytero, matura Constantinopolim ante autumnum accedere, vt me viuum denuo cernas: quòd si moram feceris, non me vita fruentem reperies. Neque cum istud diceret, aberrauit à vero: quippe vigesimo primo anno, quo Episcopatū gesserat, sexto Idus Octobris morte occubuit, ad vndecimum consulatum Theodosii, & Cæsaris Valentiniani primum. Imperator Theodosius Theffalonica reuertens, ad funus eius efferendum non peruenit. Nam pridè quàm Imperator Constantinopolim ingrederetur, Atticus sepulchro conditus fuit. Haud diu post ad decimum Calend. Nouembris renunciatio Valentiniani Iunioris indicta est.

De Sisinio qui Attico in Constantinopolitano Episcopatu successit. CAP. XXVI.

Post mortem Attici, de Episcopo deligendo vehementer certatū est, dum alij alium in eo honoris gradu collocare laborarent. Nam Philippum presbyterum nonnulli, alii Proclum, qui etiam presbyter fuit, cupiebant: sed populus vniuersus communi consensu Sisinium designari

23 delide-

SOCRAT. HISTOR.

desiderabat. Qui quidem presbyter quoque fuit, non tamen in vlla ecclesia intra urbem Constantinopolim ordinatus, sed in Elæa suburbio eiusdem ciuitatis, quod è regione illius situm est, (in quo quidem loco dies festus ascensionis seruatoris ab vniuerso populo Constantinopolitano celebrari solet) sacerdotij dignitatem fortitus. Omnes laici desiderio illius ad Episcopatus honorem efferendi tenebantur, tum quod ob singularem pietatem percelebris fuit, tum potissimum, quòd pauperes supra quàm facultates eius ferebant, fouere sustentareque laborauit. Itaque laicorum studium tulit superiores, Sisiniusq; ordinatus est, pridie Calend. Martij, Theodosio duodecimum Consule, & Valentiniano Iuniore Augusto secundo. Postea Philippus presbyter, quoniam Sisinium sibi prælatus videbat, illius ordinationem grauius perstrinxit, in opere ab ipso edito, quod historiam Christianam inscripsit: qui dum & Sisinio, qui episcopus ordinatus erat, & episcopis, qui eum ordinauerat, & laicis vel maximè obtretere studet, ea dicit, quæ mihi, quoniam illum, qui tam temere inconsiderateque eiusmodi verba literis prodere ausus est, admodum improbo, scriptis mandare non est animus. De illo ipso tamen non erit, mea quidem sententia, alienum, pauca hoc loco differere.

De Philippo presbytero Sidæ ciuitatis Alumno.

CAPVT XXVII.

Philippus Sidæ ortus fuit. Est hæc quidem ciuitas Pamphylie: in qua etiam Trophilus Sophista natus dicitur, cui Philippus se cognatum esse gloriatus est. Hic Philippus, cum esset diaconus, Ioannis episcopi consuetudine, qua multum vsus est, impulsus, in studiis literarum permultum operæ ac laboris collocavit, multosq; & varios cuiusq; generis libros in vnum collegit. Atque Asiaticum dicendi genus studiose imitatus, multa conscripsit: & quo libros Iuliani imperatoris refelleret, opus etiam, quod historiam Christianam inscribat, composuit, inque triginta sex libros distribuit. Singuli libri tomos complures continent, adeo vt omnes simul prope mille numero sint, Argumentum etiam cuiusque tomi ipsum tomum ferè exæquat. Hoc opus non historiam ecclesiasticam, sed Christianam
incri-